

Υπόθεση C-376/22

Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως κατά το άρθρο 98, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου

Ημερομηνία καταθέσεως:

10 Ιουνίου 2022

Αιτούν δικαστήριο:

Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία)

Ημερομηνία της απόφασης του αιτούντος δικαστηρίου:

24 Μαΐου 2022

Αναιρεσείουσες:

Google Ireland Limited

Meta Platforms Ireland Limited

Tik Tok Technology Limited

Καθής:

Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Kommunikationsplattformen-Gesetz [νόμος για τις πλατφόρμες επικοινωνίας] – Οδηγία 2000/31/EK – Οδηγία 2010/13/EE – Μέτρο που αφορά συγκεκριμένη υπηρεσία της κοινωνίας της πληροφορίας

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως

Ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, άρθρο 267 ΣΛΕΕ

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 4, στοιχείο α', σημείο ii), της οδηγίας 2000/31/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου,

της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά (οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο), ΕΕ L 178 της 17.7.2000, σ. 1, την έννοια ότι ως μέτρο που αφορά «συγκεκριμένη υπηρεσία της κοινωνίας της πληροφορίας» μπορεί να θεωρηθεί και νομοθετικό μέτρο που αφορά μια γενική κατηγορία συγκεκριμένων υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας (όπως είναι οι πλατφόρμες επικοινωνίας), ή για την ύπαρξη μέτρου υπό το πρίσμα της εν λόγω διάταξης απαιτείται να έχει ληφθεί απόφαση που να αφορά συγκεκριμένη περίπτωση (όπως, για παράδειγμα, πλατφόρμα επικοινωνίας που προσδιορίζεται ονομαστικά);

2. Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 5, της οδηγίας 2000/31 την έννοια ότι η παράλειψη της «το συντομότερο δυνατό» (εκ των υστέρων) κοινοποίησης του μέτρου που πρόκειται να ληφθεί στην Επιτροπή και στο κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου είναι εγκατεστημένος ο επίμαχος φορέας, η οποία επιβάλλεται από την εν λόγω διάταξη σε επείγουσες καταστάσεις, έχει ως αποτέλεσμα, μετά την παρέλευση εύλογου διαστήματος για την (εκ των υστέρων) κοινοποίηση, να μην επιτρέπεται η εφαρμογή του μέτρου σε συγκεκριμένη υπηρεσία;

3. Αντιτίθεται το άρθρο 28α, παράγραφος 1, της οδηγίας 2010/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Μαρτίου 2010, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων (οδηγία για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων), ΕΕ L 095 της 15.4.2010, σ. 1, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία (ΕΕ) 2018/1808 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Νοεμβρίου 2018, για την τροποποίηση της οδηγίας 2010/13/ΕΕ για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων (οδηγία για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων) ενόψει των μεταβαλλόμενων συνθηκών της αγοράς, ΕΕ L 303 της 28.11.2018, σ. 69, στην εφαρμογή μέτρου κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 2000/31, το οποίο δεν αφορά προγράμματα και βίντεο παραγόμενα από τους χρήστες τα οποία διατίθενται σε πλατφόρμα διαμοιρασμού βίντεο;

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Οδηγία 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο», οδηγία e-commerce)

Οδηγία 2010/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Μαρτίου 2010, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την

παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων (οδηγία για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων)

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου

Bundesgesetz über Maßnahmen zum Schutz der Nutzer auf Kommunikationsplattformen [ομοσπονδιακός νόμος περί μέτρων για την προστασία των χρηστών σε πλατφόρμες επικοινωνίας] (Kommunikationsplattformen-Gesetz, νόμος για τις πλατφόρμες επικοινωνίας, στο εξής: KoPI-G)

Άρθρο 1 (1) Σκοπός του παρόντος ομοσπονδιακού νόμου είναι η προώθηση της υπεύθυνης και διαφανούς διαχείρισης των αναφορών των χρηστών που αφορούν το κατωτέρω αναφερόμενο περιεχόμενο σε πλατφόρμες επικοινωνίας και η άμεση επεξεργασία των αναφορών αυτών.

(4) Οι πάροχοι πλατφορμών διαμοιρασμού βίντεο (άρθρο 2, σημείο 12) εξαιρούνται από τις υποχρεώσεις του παρόντος ομοσπονδιακού νόμου όσον αφορά τα προγράμματα που διατίθενται σε αυτές (άρθρο 2, σημείο 9) και τα βίντεο που παράγονται από τους χρήστες (άρθρο 2, σημείο 7).

(5) Κατόπιν αιτήματος του παρόχου η εποπτική αρχή αποφαινεται κατά πόσον ο πάροχος εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος ομοσπονδιακού νόμου.

Άρθρο 3 (1) Οι πάροχοι υπηρεσιών πρέπει να θεσπίζουν αποτελεσματικές και διαφανείς διαδικασίες για τη διαχείριση και τη διεκπεραίωση αναφορών για περιεχόμενα που φέρονται ως παράνομα και διατίθενται στην πλατφόρμα επικοινωνίας.

Άρθρο 4 (1) Οι πάροχοι υπηρεσιών υποχρεούνται σε ετήσια βάση και, αν πρόκειται για πλατφόρμες επικοινωνίας με πάνω από ένα εκατομμύριο εγγεγραμμένους χρήστες, ανά εξάμηνο να συντάσσουν έκθεση σχετικά με τη διαχείριση των αναφορών για περιεχόμενα που φέρονται ως παράνομα. Η έκθεση πρέπει να διαβιβάζεται στην εποπτική αρχή το αργότερο ένα μήνα από τη λήξη της περιόδου στην οποία αναφέρεται και παράλληλα να είναι επί μονίμου βάσεως διαθέσιμη και εύκολα προσβάσιμη στον διαδικτυακό τόπο του παρόχου.

Άρθρο 8 (1) Εποπτική αρχή κατά την έννοια του παρόντος ομοσπονδιακού νόμου είναι η συσταθείσα κατά το άρθρο 1 του KOG Kommunikationsbehörde Austria.

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της πορείας της διαδικασίας

- 1 Ο αυστριακός Kommunikationsplattformen-Gesetz, (νόμος για τις πλατφόρμες επικοινωνίας, στο εξής: KoPI-G), με τον οποίο επιδιώκεται η ενίσχυση της ευθύνης των παρόχων τέτοιου είδους πλατφορμών (Plattformverantwortlichkeit),

καλύπτει ημεδαπούς και αλλοδαπούς παρόχους υπηρεσιών και επιβάλλει σε αυτούς, μεταξύ άλλων, να θεσπίζουν διαδικασίες αναφοράς και ελέγχου σχετικά με περιεχόμενα που φέρονται ως παράνομα, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν σε τακτική βάση εκθέσεις διαφάνειας σχετικά με τη διαχείριση των εν λόγω αναφορών και να διορίζουν υπεύθυνους εντολοδόχους και αντικλήτους.

- 2 Οι πλατφόρμες υπόκεινται στον έλεγχο της Kommunikationsbehörde Austria (αυστριακής αρχής επικοινωνιών, στο εξής: KommAustria), η οποία μπορεί να επιβάλλει χρηματικά πρόστιμα σε περίπτωση παραβάσεων.
- 3 Ο KoPI-G αποτελεί παράδειγμα νομοθετήματος παρόμοιου με όσα έχουν ήδη θεσπιστεί ή πρόκειται να θεσπιστούν από διάφορα κράτη μέλη για τη ρύθμιση ζητημάτων όπως η απομάκρυνση παράνομων διαδικτυακών περιεχομένων, οι υποχρεώσεις επιμέλειας, οι διαδικασίες αναφοράς και έγερσης αξιώσεων και η διαφάνεια. Κατά τον Αυστριακό νομοθέτη, ο επείγων χαρακτήρας του ζητήματος απαιτεί τη λήψη μέτρων σε εθνικό επίπεδο έως τη θέσπιση ευρωπαϊκού ρυθμιστικού πλαισίου.
- 4 Ο Αυστριακός νομοθέτης θεώρησε ότι τα μέτρα που προβλέπει ο KoPI-G είναι συμβατά με την οδηγία 2000/31/EK. Ωστόσο, οι αναιρεσεύουσες υποστηρίζουν ότι η αρχή της χώρας καταγωγής που κατοχυρώνει η οδηγία αυτή δεν επιτρέπει την εφαρμογή του KoPI-G σε σχέση με τη δική τους δραστηριότητα. Δεδομένου ότι η πρώτη αναιρεσεύουσα (Google Ireland Limited) και η τρίτη αναιρεσεύουσα (Tik Tok Technology Limited) θεωρούνται επίσης πάροχοι πλατφορμών διαμοιρασμού βίντεο, τίθεται περαιτέρω και ζήτημα αν, υπό το πρίσμα του άρθρου 28α της οδηγίας 2010/13/EE, η αρχή της χώρας καταγωγής, η οποία προβλέπεται ειδικώς για τις πλατφόρμες διαμοιρασμού βίντεο, αντίκειται στην εφαρμογή του KoPI-G στα περιεχόμενα των εν λόγω πλατφορμών, τα οποία δεν αποτελούν προγράμματα ή βίντεο που παράγονται από τους χρήστες.
- 5 Και στις τρεις κύριες υποθέσεις, οι οποίες συνεκδικάστηκαν, το ζήτημα που τέθηκε αφορά την εφαρμογή του KoPI-G επί παρόχου πλατφόρμας επικοινωνίας με έδρα την Ιρλανδία. Και οι τρεις αναιρεσεύουσες ζήτησαν να αναγνωριστεί ότι ο KoPI-G δεν έχει εφαρμογή επ' αυτών. Η KommAustria αποφάνθηκε ότι ο KoPI-G τυγχάνει εφαρμογής και στις τρεις υποθέσεις, με αποτέλεσμα οι ενδιαφερόμενοι πάροχοι υπηρεσιών να ασκήσουν προσφυγές ακυρώσεως ενώπιον του Bundesverwaltungsgericht (Ομοσπονδιακού Διοικητικού Δικαστηρίου, Αυστρία).
- 6 Το Bundesverwaltungsgericht απέρριψε τις προσφυγές ως αβάσιμες. Κατ' ουσίαν επισήμανε συναφώς ότι η αρχή της χώρας καταγωγής που κατοχυρώνει η οδηγία 2000/31 υπόκειται σε περιορισμούς και ότι οι παρεκκλίσεις είναι αναγκαίες για τη διατήρηση ή επίτευξη μιας υψηλού επιπέδου προστασίας για πολύτιμα αγαθά (όπως είναι η προστασία ανηλίκων ή η προστασία της ανθρώπινης αξιοπρέπειας). Κατά το Bundesverwaltungsgericht, ο KoPI-G επιδιώκει αυτούς τους σκοπούς και, επιπλέον, δημιουργεί απλώς το νομοθετικό έρεισμα για συγκεκριμένα μέτρα σε επιμέρους περιπτώσεις. Η διαπίστωση της μη εφαρμογής ζητήθηκε ήδη πριν από τον καθορισμό συγκεκριμένων μέτρων και,

συνεπώς, πριν από την εξατομίκευση των επιμέρους παρόχων υπηρεσιών. Όμως, όπως εκτιμά το Bundesverwaltungsgericht, συγκεκριμένα μέτρα κατά επιμέρους αποδεκτών μπορούν να θεσπίζονται μόνο σε περίπτωση σωρευτικών παραβάσεων, ενώ ο ΚοPI-G δεν αποτελεί παρά το αναγκαίο προς τούτο νομοθετικό έρεισμα και, ως εκ τούτου, δεν αντιβαίνει στην αρχή της χώρας καταγωγής της οδηγίας 2000/31.

- 7 Περαιτέρω, το Bundesverwaltungsgericht έκρινε ότι μέχρι τούδε το κράτος όπου είναι εγκατεστημένες οι αναιρεσείουσες δεν κλήθηκε να λάβει το ίδιο μέτρα. Επίσης, δεν υπήρξε ούτε προενημέρωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που να αφορά τέτοια περιοριστικά μέτρα. Εξάλλου, δεν επιβλήθηκαν ούτε μέτρα κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 2000/31, αλλά δημιουργήθηκε απλώς το αναγκαίο προς τούτο νομοθετικό έρεισμα. Είναι γεγονός ότι ο ίδιος ο ΚοPI-G δεν προβλέπει ότι το κράτος όπου είναι εγκατεστημένος ο πάροχος καλείται να λάβει μέτρα ή ότι ενημερώνεται σχετικώς η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Επίσης, δεν προβλέπεται ούτε εκ των υστέρων ενημέρωση. Όμως, στο πλαίσιο ερμηνείας σύμφωνης προς την οδηγία, για τη λήψη μέτρων εφαρμόζεται το άρθρο 23, παράγραφοι 1 και 2, του E-Commerce-Gesetz (νόμου για το ηλεκτρονικό εμπόριο) με το οποίο μεταφέρθηκε στο εθνικό δίκαιο το άρθρο 3, παράγραφος 4, στοιχείο β', και παράγραφος 5, της οδηγίας 2000/31. Όσον αφορά τις πλατφόρμες διαμοιρασμού βίντεο, το Bundesverwaltungsgericht έκρινε ότι ο ΚοPI-G εξαιρεί τους παρόχους πλατφορμών διαμοιρασμού βίντεο από τις υποχρεώσεις που επιβάλλει σε σχέση με τα προγράμματα και τα βίντεο που παράγονται από τους χρήστες και διατίθενται σε αυτές.
- 8 Στην αίτηση αναιρέσεως κατά της απόφασης του Bundesverwaltungsgericht, οι αναιρεσείουσες ισχυρίζονται ότι εσφαλμένα έγινε δεκτή η εφαρμογή του ΚοPI-G στις πλατφόρμες τους. Κατά την άποψή τους, δεδομένου ότι δεν είχε προηγηθεί ενημέρωση της Ιρλανδίας ή της Επιτροπής, ο νόμος δεν μπορεί να έχει εφαρμογή επ' αυτών, καθώς τους επιβάλλει άμεσες υποχρεώσεις (όπως, για παράδειγμα, τη θέσπιση διαδικασίας αναφοράς ή ελέγχου), κάτι που δεν συνάδει με την αρχή της χώρας καταγωγής. Περαιτέρω, υποστηρίζει ότι δεν έγινε κατά περίπτωση εξέταση του περιορισμού της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών σύμφωνα με τον ΚοPI-G και ότι οι υποχρεώσεις που επιβάλλονται με τον εν λόγω νόμο είναι δυσανάλογες.
- 9 Η πρώτη και η τρίτη αναιρεσείουσα ισχυρίζονται επιπλέον ότι παραβιάζεται και η αρχή της χώρας καταγωγής που κατοχυρώνεται με την οδηγία 2010/13, καθόσον, κατά την κρίση του Bundesverwaltungsgericht, καλύπτονται και υπηρεσίες που δεν συνιστούν υπηρεσίες μέσω πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο. Κατά την άποψή τους, τμήμα των υπηρεσιών που παρέχονται μέσω πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο αποτελούν και τα σχόλια στα βίντεο.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της διατάξεως περί παραπομπής

- 10 Δεν αμφισβητείται ότι οι υπηρεσίες που παρέχονται από τις αναιρεσεύουσες (και στην Αυστρία, συνιστούν υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α΄, της οδηγίας 2000/31. Το Verwaltungsgerichtshof (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο, Αυστρία) φρονεί ότι οι εν λόγω υπηρεσίες πρέπει να θεωρηθούν πλατφόρμες επικοινωνίας κατά την έννοια του ΚοPI-G και ότι οι αναιρεσεύουσες υπάγονται στον εν λόγω νόμο. Η πρώτη και η τρίτη αναιρεσεύουσα είναι, επίσης, πάροχοι υπηρεσιών μέσω πλατφορμών διαμοιρασμού βίντεο και εξαιρούνται από τις υποχρεώσεις του ΚοPI-G σε σχέση με τα διατιθέμενα στις πλατφόρμες προγράμματα και βίντεο που παράγονται από τους χρήστες, όχι όμως και σε σχέση με τις λοιπές κοινοποιήσεις ή ερμηνείες με αμφισβητούμενο περιεχόμενο (ιδίως σχόλια) που διαβιβάζονται μέσω των εν λόγω πλατφορμών.

Επί του πρώτου ερωτήματος

- 11 Σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2000/31 τα κράτη μέλη δεν μπορούν, για λόγους που αφορούν τον συντονισμένο τομέα, να περιορίζουν την ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας οι οποίες προέρχονται από άλλο κράτος μέλος. Κατά το άρθρο 2, στοιχείο η΄, της οδηγίας 2000/31 στον συντονισμένο τομέα εμπίπτουν οι απαιτήσεις που προβλέπονται στα νομικά συστήματα των κρατών μελών προκειμένου για φορείς παροχής υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας και τις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας, ανεξαρτήτως εάν πρόκειται για γενικές διατάξεις ή για διατάξεις σχεδιασμένες ειδικά για τον τομέα αυτό.
- 12 Ο ΚοPI-G περιέχει σειρά διατάξεων που προβλέπουν συγκεκριμένες υποχρεώσεις δεοντολογίας για ημεδαπούς και αλλοδαπούς παρόχους υπηρεσιών χωρίς την έκδοση ατομικής κανονιστικής πράξης (όπως, για παράδειγμα, θέσπιση συστήματος αναφοράς και ελέγχου). Μόνο σε περίπτωση μη εκπλήρωσης των εν λόγω υποχρεώσεων η εποπτική αρχή δύναται να λαμβάνει μέτρα εφαρμογής ή να επιβάλλει πρόστιμα. Επιπλέον, οι πάροχοι υπηρεσιών μπορούν να αιτούνται από την εποπτική αρχή να διαπιστώσει κατά πόσον εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του νόμου αυτού. Οι διαπιστώσεις αφορούν συγκεκριμένες πλατφόρμες επικοινωνίας που παρέχονται από τον αιτούντα.
- 13 Το αιτούν δικαστήριο φρονεί ότι, μέσω των υποχρεώσεων που προβλέπονται στον ΚοPI-G, ο εν λόγω νόμος καθορίζει απαιτήσεις σε σχέση με την άσκηση δραστηριότητας που αφορά υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας και, ως εκ τούτου, θίγεται ο συντονισμένος τομέας κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο η΄, της οδηγίας 2000/31. Ως εκ τούτου πρέπει να εξεταστεί κατά πόσον πληρούνται οι όροι παρεκκλίσεως από το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας.
- 14 Για να συμβεί αυτό, πρέπει να πληρούνται σωρευτικά τρεις προϋποθέσεις. Πρώτον, το επίμαχο περιοριστικό μέτρο πρέπει να είναι αναγκαίο για τη διασφάλιση της προστασίας της δημόσιας τάξεως, της δημόσιας υγείας ή των

καταναλωτών· δεύτερον, πρέπει να αφορά συγκεκριμένη υπηρεσία της κοινωνίας της πληροφορίας η οποία πράγματι διακυβεύει ή θέτει σε κίνδυνο τους σκοπούς αυτούς· τρίτον, πρέπει να είναι ανάλογο προς τους εν λόγω σκοπούς της προστασίας. Επιπλέον, πρέπει να ενημερώνεται για την πρόθεση λήψεως τέτοιων μέτρων τόσο το κράτος όπου είναι εγκατεστημένος ο πάροχος των υπηρεσιών όσο και η Επιτροπή.

- 15 Επί του παρόντος, το Verwaltungsgerichtshof φρονεί ότι πληρούνται η πρώτη και η τρίτη προϋπόθεση. Όσον αφορά όμως τη δεύτερη προϋπόθεση, προκύπτει το ζήτημα αν οι υποχρεώσεις που προβλέπονται στον ΚοPI-G συνιστούν μέτρο συνδεδεμένο με συγκεκριμένη υπηρεσία της κοινωνίας της πληροφορίας (το οποίο διακυβεύει ή θέτει σε κίνδυνο τους σκοπούς της προστασίας).
- 16 Ο Αυστριακός νομοθέτης θεώρησε ότι οι προβλεπόμενες υποχρεώσεις συνιστούν «μέτρα» κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 2000/31. Εντούτοις, το Verwaltungsgerichtshof φρονεί ότι δεν είναι βέβαιο κατά πόσον ένας γενικός και αφηρημένος κανόνας, ο οποίος επιβάλλει γενικού χαρακτήρα υποχρεώσεις χωρίς την έκδοση ατομικής κανονιστικής πράξης, μπορεί πράγματι να αποτελεί τέτοιου είδους μέτρο. Αμφισβητεί κατά πόσον είναι επιτρεπτό μέτρο που απευθύνεται σε γενική κατηγορία παρόχων υπηρεσιών και όχι σε εξατομικευμένους παρόχους. Ειδικότερα, το Verwaltungsgerichtshof παραπέμπει στις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα στην υπόθεση C- 390/18, στις οποίες αναφέρεται ότι μέτρα κατά το άρθρο 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 2000/31 μπορούν να ληφθούν μόνον ad hoc. Ωστόσο, στην οικεία απόφαση το ερώτημα αυτό παρέμεινε αναπάντητο, με αποτέλεσμα να τίθεται εν αμφιβόλω κατά πόσον μέτρα όπως τα προβλεπόμενα στον ΚοPI-G, τα οποία αφορούν γενικώς ημεδαπούς και αλλοδαπούς παρόχους υπηρεσιών, δύνανται να θεωρηθούν μέτρα που αφορούν «συγκεκριμένη υπηρεσία της κοινωνίας της πληροφορίας».
- 17 Ούτε άλλωστε από το ότι, σύμφωνα με την οδηγία 2000/31, το κράτος καταγωγής πρέπει να κληθεί να λάβει μέτρα πριν από τη λήψη του μέτρου, προκύπτει κάποια ένδειξη ότι ένα γενικό μέτρο μπορεί να θεωρηθεί μέτρο κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 4, της οδηγίας, καθόσον στο στάδιο θεσπίσεως νόμου όπως ο ΚοPI-G δεν είναι κατ' ανάγκην γνωστό σε ποια άλλα κράτη μέλη ενδέχεται να επηρεάζονται οι πάροχοι υπηρεσιών.
- 18 Αν, όμως, η εν λόγω γενική και αφηρημένη ρύθμιση δεν συνιστά μέτρο που αφορά συγκεκριμένη υπηρεσία κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 2000/31, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι υποχρεώσεις όπως αυτές που επιβάλλονται από τον ΚοPI-G προσκρούουν στην αρχή της χώρας καταγωγής. Στην περίπτωση αυτή, η εποπτική αρχή δεν θα μπορούσε να καταλήξει στις διαπιστώσεις που επικυρώθηκαν από το Bundesverwaltungsgericht σχετικά με την εφαρμογή του ΚοPI-G στις αναιρεσιούσες.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

- 19 Σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 4, στοιχείο β', της οδηγίας 2000/31, πριν από τη λήψη των εν λόγω μέτρων το κράτος μέλος οφείλει να ενημερώνει την Επιτροπή και το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου είναι εγκατεστημένος ο πάροχος των υπηρεσιών, για την πρόθεσή του να λάβει τα επίμαχα μέτρα. Πριν από αυτό, οι προτροπές του κράτους μέλους προς το κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένος ο πάροχος της υπηρεσίας για λήψη μέτρων, πρέπει να έχουν αποβεί άκαρπες. Ούτε η Δημοκρατία της Ιρλανδίας ούτε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενημερώθηκαν από την Αυστρία για τη θέσπιση του ΚοPI-G.
- 20 Για τον λόγο αυτόν, το Verwaltungsgerichtshof φρονεί ότι ο ΚοPI-G, ακόμα και αν οι υποχρεώσεις που προβλέπονται σε αυτόν θεωρηθούν μέτρα αφορώντα συγκεκριμένη υπηρεσία της κοινωνίας της πληροφορίας και πληρούνται και οι λοιπές προϋποθέσεις που αναφέρθηκαν ανωτέρω, θα τύγχανε εφαρμογής στην περίπτωση των αναιρεσειουσών, παρά την απουσία προηγούμενης ενημερώσεως, μόνον εφόσον επρόκειτο για επείγουσα κατάσταση κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 5, της οδηγίας. Στην αιτιολογική έκθεση του ΚοPI-G γίνεται ρητή αναφορά στην εν λόγω διάταξη. Ωστόσο, δεν προκύπτει ότι έχει γίνει εκ των υστέρων ενημέρωση του κράτους στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο πάροχος των υπηρεσιών ή της Επιτροπής, επομένως σε καμία περίπτωση δεν υπήρξε κοινοποίηση «το συντομότερο δυνατόν» όπως επιτάσσει το άρθρο 3, παράγραφος 5, της οδηγίας 2000/31. Ως εκ τούτου, ανακύπτει το ζήτημα αν η απαίτηση για εκ των υστέρων ενημέρωση συνιστά απλώς κανόνα δημόσιας τάξεως ή αν η μη τήρησή της μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα το μη επιτρεπτό του ληφθέντος μέτρου.
- 21 Ως εκ τούτου, ζητείται η ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 5, της οδηγίας 2000/31, προκειμένου να κριθεί αν η παράλειψη της εκ των υστέρων ενημερώσεως έχει ως αποτέλεσμα ο ΚοPI-G να μην εφαρμόζεται επί των αναιρεσειουσών, ακόμα και αν πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις του άρθρου 3, παράγραφος 4, στοιχείο α', της οδηγίας.

Επί του τρίτου ερωτήματος

- 22 Αν οι υποχρεώσεις που επιβάλλει ο ΚοPI-G θεωρηθούν μέτρα αφορώντα ορισμένη υπηρεσία, τα οποία κατ' αρχήν εφαρμόζονται στις υπηρεσίες που παρέχουν οι αναιρεσειούσες, σε σχέση με τους παρόχους που παρέχουν και υπηρεσία πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο, προκύπτει το ζήτημα, κατά πόσον η αρχή της χώρας καταγωγής που κατοχυρώνεται με την οδηγία 2010/13 προσκρούει στην εφαρμογή των υποχρεώσεων που απορρέουν από τον ΚοPI-G σε συνάρτηση με παρόχους υπηρεσιών εγκατεστημένους σε άλλο κράτος μέλος για περιεχόμενα που δεν αποτελούν προγράμματα ή βίντεο παραγόμενα από τους χρήστες.
- 23 Το Verwaltungsgerichtshof εκτιμά ότι η παραπομπή του άρθρου 28α, παράγραφος 1, της οδηγίας 2010/13 στην οδηγία 2000/31 πρέπει να τύχει ευρείας

ερμηνείας, κατά την οποία είναι δυνατή και η λήψη των προαναφερθέντων μέτρων υπό τις εκεί προβλεπόμενες προϋποθέσεις. Επομένως, στην περίπτωση αυτή, η εφαρμογή μέτρων που επιτρέπονται βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 2000/31 σε υπηρεσίες παρεχόμενες μέσω πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο επιτρέπεται, εφόσον δεν θίγουν τον τομέα που εναρμονίστηκε με την οδηγία 2010/13.

- 24 Δεδομένου ότι τα προγράμματα και τα παραγόμενα από χρήστες βίντεο που διατίθενται σε πλατφόρμες διαμοιρασμού βίντεο αποκλείονται από το πεδίο εφαρμογής του ΚοPI-G, μολοντι αποτελούν ουσιώδες στοιχείο της έννοιας «υπηρεσίες μέσω πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο», το Verwaltungsgerichtshof εκτιμά ότι η εφαρμογή των υποχρεώσεων που απορρέουν από τον ΚοPI-G θα μπορούσε να θεωρηθεί συμβατή με την οδηγία 2010/31, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 2000/31.

ΕΠΙΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΩΝ